

[Ministeren for kulturelle anliggender]

med den gældende lov – det er da også en god konservativ politik. Jeg vil sige, at når decentraliseringen ikke omfatter tv, ligger det bl. a. i, at der ikke er nogen som helst økonomiske muligheder for det i dag. Det, det kan udvikle sig til engang, er selvfølgelig, at regionalradiorådene også kommer til at omfatte tv, f. eks. gennem satellitter el. lign. – vi kender ikke den tekniske udvikling – men i øjeblikket er vi ikke nået så langt, at vi tør tænke på noget sådant.

Jeg har allerede nævnt en række af de ting, som hr. Melchior var inde på. Jeg skal blot korrigere udtalelsen om fordelingen af licensmidlerne. Som jeg nævnte i begyndelsen, er det noget, der skal godkendes af finansudvalget, ligesom Danmarks radios licens bliver det i øjeblikket, men ellers bestemmer Danmarks radio selvstændigt, hvordan man fordele midlerne, og af formelle grunde godkender ministeren det, der sker, fordi radiorådet er ansvarligt over for finansudvalget. Det er den teknik, som ligger i det, og jeg synes, det er vigtigt at få slået det fast, at det er på den måde, det skal opfattes.

Så skal jeg blot sige til fru Tove Jørgensen, at der er intet, der udelukker lokalradio eller båndværksteder i regionerne. Det er noget, regionalradiorådene kan oprette inden for de økonomiske rammer, de har.

Når der står, at lokal radio kan finansieres af private midler, er det taget fra rapporten, og det har f. eks. drejet sig om antenneforeninger og andre, som er gået sammen privat for at lave forsøgsvirksomhed. Der er ikke tale om, at det er et brud på monopolet i den retning, at man bare tilfældigt kan begynde at etablere sin egen radio.

Hvad angår spørgsmålet om skattefinansiering, skal jeg blot sige, at det ikke kan være ukendt for nogen, at vi har den holdning, at skattefinansiering ville være det bedste. Jeg mener, det er rigtigt, at radio og fjernsyn er en del af det kulturelle tilbud, som burde finansieres af borgerne i fællesskab efter deres betalingssevne, og at der skulle være et niveau, som var ens i hele landet.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne sige – og det er også for ikke at blive misforstået – at dette ikke må ske på bekostning af selvstændigheden, at statsfinansieringen ikke må betyde statsdirigering af Danmarks radio og de foreslåede regionalradioer. Men vi står også ved den udtalelse, vi har givet tidligere,

at vi ikke vil gå over til en statsfinansiering, medmindre der er en bred enighed om det, og jeg er altså så politisk realistisk, at jeg ikke tror, den situation har ændret sig.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger. Man har drøftet andre ting, men jeg mener, det væsentlige er blevet besvaret her, og jeg tror, at det, der skal ske, er, at vi mødes i udvalget. Jeg bemærkede selvfølgelig, at hr. Niels Helveg Petersen talte imod forslaget med næsten Kresten Helveg Petersens ungdom og varme, og det mener jeg som en kompliment. Men det må vel også være sådan, at det radikale venstre er åbent for diskussioner i udvalget, og at vi måske kan finde frem til løsninger, som kan samle det store flertal i folketinget om den fremtidige radiolovgivning.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Ministeren sagde, at han hermed skulle have svaret alle ordførerne. Ja men der var jo ikke noget svar! Det, jeg bl. a. kritiserede ministeren for, var, at han i den grad ønskede at stimulere sin egen magt ved, at der nu skulle være flere og flere ministerudnævnte radiorådsmedlemmer og regionale radiorådsmedlemmer. Det var det, kritikken gik på, og så kan man ikke svare, som ministeren gjorde, ved bare at smile venligt overbærende og samtidig sige: alle ved jo, at det alene er budgetteknisk, og at ministeren aldrig blander sig i noget. Ja men det er jo ikke det, selve forslaget drejer sig om. Forslaget drejer sig om, at der skal udnævnes nogle flere socialdemokratiske medlemmer af radioråd og regionalradioråd. Det er det, vi kritiserer, og det kan man ikke bare sådan feje væk ved at tale om, at ministeren hidtil ikke har blandet sig særlig aktivt i den programpolitik, der foregår i Danmarks radio.

Det, der nemlig bliver følgen af forslaget, er for radiorådets vedkommende, at det fremover skal bestå af 21 medlemmer. Deraf vil socialdemokratiet sandsynligvis få de 7 alene i kraft af det antal mandater, det har her i folketinget. Herudover vil de få 2 ministerudnævnte, det er 9, og socialdemokratiet skal altså bare finde 2 flere i radiorådet, så har det flertal. Det vil sige, at der i radiorådet praktisk taget aldrig nogen sinde kan etableres et flertal imod socialdemokratiet.